

Lilli og hendes pokkers liv

**Lidt om politik -
noget om livet
persilleklubben
og en stille vals**

Tekst: Birte Kongshaug
Foto: Lars Rønbøg

HORSENS - Hun havde faktisk glemt aftalen. Lukkede op med forvirret hår, morgen-dress og en række undskyldninger, som blev skyllet ned med frisklavet kaffe og chokolade.

- Jeg er lige kommet hjem fra julefrokost i København. De syntes, jeg skulle være med, og sjovt blev det da også.

Lilli Gyldenkilde, 59 år, Hun er tidligere ufaglært arbejder, invalidepensionist, socialdemokrat, folketingsmedlem og medlem af Europa Parlamentet.

I dag er hun bl.a. SF'er, af hele hjertet mor og bedstemor og begyndende klaver-virtuos.

Hendes lejlighed på første sal i Frederiksgade rummer lys, stemning og hyggeligt smårod.

Adventslyset

Og mens hun bestemt afslår at flytte aftalen til en anden dag, går snakken på tværs af sofabordet, hvor adventslyset står utændt med nogle datoer tilgode.

En krævende kræftsygdom sendte i sommer Lilli Gyldenkilde på en rutschetur ned i en grå og bange verden. Børnenes kærlighed, hendes egen livsvilje, vitaminkure og stråler har siden hjulpet.

- Puha, hvor jeg havde det skidt. Nu går det godt, understreger hun, mens hun tænder endnu en cigaret - med dårlig samvittighed.

Også blufærdig

Det første skridt ind i den aktive politik tog Lilli Gyldenkilde i 1977, da hun blev valgt ind i Folketinget.

For et par måneder siden besluttede Lilli Gyldenkilde sig for at lære at spille klaver, og nu »valser« hun afsted over tangenterne - men helst når ingen lytter.

- Jeg blev valgt ved et uheld. SF manglede en kandidat i Horsens, det blev mig, og jeg blev sgu valgt. Det var forfærdeligt, jeg var bange for at gøre alting forkert.

- Og selv om jeg er fandanivoldsk, er jeg også blufærdig, og det var svært ikke at ligge på maven for alle dem med de højere uddannelse. Den havde jeg jo ikke selv.

Ikke karriere

Lille Gyldenkilde formåede dog at blive en både respekteret og hørt politiker. Hun taler et sprog, folk kan forstå, og som der bliver lyttet til på tværs af partiskel, fordi hun evner at føre politik for ideologiens skyld - mere end for sin egen.

- Jeg har aldrig været karriere-politiker, og jeg har altid holdt mig uden for kammerateriet. Alligevel er det gået meget godt.

På spørgsmålet om hun kunne tænke sig at blive lokalpolitiker i Horsens, svarer Lilli Gyldenkilde:

- Jeg overvejede det i forbindelse med kommunalvalget i 1993, og de manglende børnepladser kunne få mig til at overveje det gang til.

Slut med poster

Det første skridt ud af den politiske arena tog Lilli Gyldenkilde, da hun for nylig trak sig ud af Europa Parlamentet.

- Og når vi når til SF's landsmøde i Bededagsferien, træder jeg ud af hovedbestyrelsen, og så er jeg færdig med tillidsposter.

Skriver bog

- Hvad jeg så skal lave?

- Jeg har en kalender, der er fyldt med aftaler om bl.a. foredrag for det næste halve år, og så skal jeg skrive en bog om behandlingen

af brystkræft-patienter, som jeg oplever det.

- Den 10. januar bliver, der en slags afskeds-reception for mig i Folketinget, som jeg glæder mig til - at få overstået.

- Nej, det er pænt af dem, men jeg er ikke så meget til sådan noget.

- Så fylder jeg jo også 60 år den 13. februar. Og selv om jeg for nogle måneder siden ikke havde i sinde at fejre dagen, så har jeg det i dag så godt, at det formentlig alligevel ender med en fest.

Veninden

Og den 27. februar står der ferie på programmet.

- Sammen med min gode veninde Kirsten Jakobsen fra Fremskridtspartiet rejser jeg til Maldiverne.

- Vi går godt i spænd, er begge vandmænd og har det samme temperament. Det glæder jeg mig til.

De to er også blandt de

fem medlemmer af »Persilleklubben«, som består af fem kvindelige politikere, der på tværs af partiskel har fundet sammen i glæden over stegt flæsk og persille og hyggeligt samvær.

Lilli Gyldenkilde er på en gang tre skridt fra livet og »kom bare an«, og man får hele tiden lyst til at vide mere.

Ikke ret mange formår at rykke fra samlebåndet ind i hjertet af europæisk politik, og det er vel også de færreste, der viser dødsangsten vintervejen med besked om, at den slags er livet altså for ungt og godt til.

Og ligesom hun har gjort indtryk som politiker, ville hun formentlig også have gjort indtryk, hvis hun i sin tid havde fulgt lysten til at blive præst.